

УДК 005.322

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЛІДЕРСТВО

Зозуля Олександра Володимирівна,
*здобувач вищої освіти спеціальності 073 «Менеджмент»,
Миколаївський національний аграрний університет*

Соціально-економічні та духовні зрушення, що відбуваються в Україні, сприяють утвердженню людини як найвищої соціальної цінності, найповнішому розвитку її здібностей, задоволенню широких потреб, забезпеченню гармонізації міжособистісних стосунків. Саме практична реалізація цих завдань багато в чому залежить від самої особистості, її здатності вільно орієнтуватися в соціальному просторі, розуміти особливості розвитку й самореалізації та оволодівати науковою інформацією. Багатогранність та складність функціонування сучасного суспільства як динамічного соціального організму, зростання його системних змін

обумовлюють гостру потребу розвитку потенціалу емоційного інтелекту людини задля її ефективної соціальної адаптації та успішної самореалізації. Ці

Обставини підвищують науково-психологічний інтерес до цієї проблеми. Поняття емоційного інтелекту в психології існує вже давно. У 1964 р. воно з'явилося в праці М. Белдока, а в 1966 р.- в Б. Лойнера. Найбільшої популярності в країнах Західної Європи і США питання емоційного інтелекту здобули в середині 90-х років минулого століття, а найактивнішим цього феномену вважається Д. Гоулмен, американський журналіст і психолог, який у книзі «EmotionalIntelligence» («Емоційний інтелект») [1] на матеріалах психологічних досліджень і опитувань довів, що саме успіх в житті залежить не стільки від логічного інтелекту – IQ, скільки від здібностей управляти своїми емоціями – EQ. За даними його досліджень, для робіт (посад) середньої складності 67% має значення EQ, і лише 33% - технічні вміння, навички та когнітивні здібності; для вищих керівних посад, де рівень складності високий, наприклад, для заступників міністрів, вплив емоційного інтелекту є ще більшим, він складає 80 %; тоді як технічні вміння, навички та когнітивні здібності важливі в межах 20 % [3].

Емоційний інтелект EQ виступає показником здатності особистості до спілкування та вміння усвідомлювати свої емоції і розуміти почуття інших людей. Його вважають емоційним еквівалентом пізнавального інтелекту IQ. Якщо IQ відбиває здатності лівої півкулі мозку людини, що відповідає за логіку і раціональне мислення, то EQ вимірює правопівсферне інтуїтивне мислення, емоційність. Колись вважалося, що саме високий IQ визначає успіх у житті. Чим вище людина знаходиться на кар'єрних сходах, тим важливішим для неї стає емоційний інтелект (і менш важливими технічні навички). Саме емоційний потенціал відрізняє успішну кар'єру від невдалої.

Управління емоціями – це найважливіший навик для лідера. Саме увага до своїх емоцій та емоцій інших людей, їх розуміння, а також контроль своїх емоцій, враховуючи настрої інших людей, дозволяє розвивати ефективні соціальні навички, навички комунікації та взаємодії, полегшення ведення змін та досягнення цілей. Наші емоції можуть сприяти взаємодії, або можуть її унеможливити, емоції можуть сприяти зацікавленню, залученню послідовників, прихильників, а можуть демотивувати інших.

Саме тому, вміння керувати власними емоціями та відповідати емоціям інших людей є необхідною якістю сучасного лідера та необхідною для налагодження злагодженої командної роботи.

Список використаних джерел:

1. Гоулмен Д. Эмоциональный интеллект / Д. Гоулмен; [пер. А.П. Исаевой]. – М. : АСТ, 2009 – 478 с.
2. Гоулмен Д. Эмоциональное лидерство: Искусство управления людьми на основе эмоционального интеллекта / Д. Гоулман, Р. Бояцис, Э. МакКи; пер. с англ. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2005. – 301 с.
3. Розвиток лідерства / [Л. Бізо, І. Ібрагімова, О. Кікоть, Є. Барань, Т. Федорів] ; за заг. ред. І. Ібрагімової. – К. : Проект «Реформа управління персоналом на державній службі в Україні», 2012. – 400 с.

*Науковий керівник – асистент Гула Л.В.
Миколаївський національний аграрний університет*